

V.USPASKICHAS: Valdžia irgi kursto nesantaiką, stumdama visuomenę į neviltį. Juk kada žmogus įstumtas ir neviltingas, į kampa ir neturi pasirinkimo, tada ir prasideda neramumai.

A.BUTKEVIČIUS: Aš dar norėčiau grįžti prie klausimo, kuo tas karas, vykstantis dabar, yra kitoks, kas leidžia galvoti, kad situacija yra skirtinga?

Reikėtų priminti, kad krizė duoda pagreitį šiems reiškiniams. Įsivaizduokite, kad jeigu šią dieną žmonės dar valgo iš savo santuopų, tai po dviejų trijų mėnesių tos santuopos baigsis. Ir greičiausiai baigsis tai masei žmonių, kurie iš tikrųjų gali tapti riaušinininkais.

Žurnalistas Tomas Čyvas iš "Balsas.lt": Sakykite, ar tas ŽALGIRIO NACIONALINIO PASIPRIEŠINIMO JUDEJIMAS turi minčių ką nors remti prezidento rinkimuose?

VTOMKUS: Mes šito nesvarstėme.

A.BUTKEVIČIUS: Bet klausimas vis tiek įdomus. Aš nepiraitu tik vienam dalykui: nenoriu, kad mums prezidentas būtų nuleidžiamas "iš viršaus". Tai, kas yra daroma dabar, t.y. mums įteigiant, kad Lietuva jau turi prezidentą ir kad juo taps ponias D.Grybauskaitė. Tai yra paprasčiausias žaidimas, kuris buvo pradėtas prieš gerą trejetą metų.

VTOMKUS: Visada galima susirinkti ir atskirai aptarti kandidatus, bet kalbėkime apie tai, kas kursto karą Lietuvoje. O kursto tie, kurie valdo Lietuvą. Ne iš viršaus, iš užsienio. Pažiūrėkite - kardinalas Audrys Juozas Bačkis atvažiavo iš Vatikano, V.Adamkus atvažiavo iš Amerikos, žurnalistikai dirguoja R.Sakalodskis iš ČVZ, kariuomenės ilgiau vadovavo J.Kronkaitis iš JAV, homoseksualų propagandą skleidžia V.Simonko (irgi ne lietuvis), dabar D.Grybauskaitė, atsiųsta iš Briuselio... Negi Lietuvoje visi kvailiai, kad į atsakingiausius postus deleguojame tik užsieniečius?

Žurnalistas Aleksandras Zubriakovas iš TV3 žinių: Ar, pone VTomkau ir pone A.Butkevičia, jūs nesijaučiate patys kurstantys nesantaiką? Ar pono V.USpaskicho dalyvavimas reiškia pritarimą šiam jūsų pareiškimui?

VTOMKUS: Aš esu toks pats žurnalistas kaip ir jūs, todėl kai pas mane apsilankęs vienas iš trijų pirmųjų asmenų prabilo, o vėliau kelių partijų lyderiai patvirtino, kad konfrontacija neišvengiama, negi privalėjau nutyliėti?

Kaip aš turiu elgtis? Aš galiu tylėti, galiu emigruoti, galiu viską išsiparduoti, galiu parsiduoti... Tačiau aš atlieku savo žurnalistą, pareigą informuoti jus. Būdamas toks pats žurnalistas kaip ir jūs aš dalijuoju informaciją. Jeigu jūs išgirsite ką nors įdomaus, prašau siųsti straipsnį mums. Mes jį paskelbsime.

A.BUTKEVIČIUS: Aš kalbėjau ne apie kraujo praliejimą ir neskelbiau pilietinio karo. Aš tik sakiau, kokios yra pilietinio karo formos ir kaip jos vyksta. Mes apie tai privalome kalbėti, nes tie du trys mėnesiai yra reikšmingi iššūkiams priimti.

Taip, aš esu įsitikinęs, kad Vyriausybės ekonominė politika ir Vyriausybės ekonomikos gelbėjimo

planas yra dar viena butaforija, skirta jokiū būdu ne ekonomikai gelbėti, o dar kartą padalyti pinigėlius, kurie mūsų sąskaita bus pasiskolinti užsienio bankuose. Jeigu nemanote, kad tai yra gana svarbi tema, į kurią turi atsakyti ne tik Vyriausybė, bet ir jūs, nes ant jų pečių guls skolų našta, yra dar ir kiti klausimai - kur tie pinigai bus padėti, kaip jie bus padalyti, kam jie bus atiduoti.

R.OZOLAS: Aš manau, kad atsakant į tą klausimą reikia labai atidžiai pažiūrėti, kaip šią dieną vyksta gyvenimas Lietuvoje pagal paprastą piliečio statusą. A.Butkevičius labai aiškiai pačioje spaudos konferencijos pradžioje pasakė, ką reiškia pilietinis karas.

Pateiksiu pavyzdį - vakar per televiziją pranešta, kad Putiniškėse vienas lenkų moksleivis mokomas mokykloje. Vienas vienintelis. Tuo tarpu uždaromos dvi lietuviškos mokyklos. Ar tai nėra latentinis nuolatinis priešstovo būvis, kuris bet kurio momento gali prasiveržti? Tikrai niekas į nieką nekreipia dėmesio.

Jeigu lenko korta netrukdo ponui Tomaševskiui eiti į prezidento rinkimus, tai aš klausiu tada, kas tai yra. Juk jį aktyviai sieja jį su įsipareigojimu kitai valstybei. Kas tai yra, jeigu ne tam tikra pilietinio karo forma, kuria pralaimi Lietuvos valstybė?

V.USPASKICHAS: Aš dar kartą noriu pabrėžti: pasakyti, kad bus blogai, jau nebeužtenka, reikia diskutuoti ir ieškoti sprendimo. Tam ir reikalingas judėjimas, kurio iniciatyva galima sušvelninti visą esamą situaciją. Aš manau, kad ir Darbo partija galėtų dalyvauti šiame judėjime. Tiksliau - švelninant padėtį Lietuvoje, manau, būtų galima pasinaudoti mūsų patirtimi - ką daryti, kad ekonomika eitų kitokių kelių.

Aš ginklų nesimsiu, nes tai nėra mano tikslas, ir nepalaiduosiu judėjimo, jei jis skelbs karą, bet jei imsis prevencijos, visada mielai prisidėsiu.

A.BUTKEVIČIUS: Taikdariai palaiminti!

Žurnalistė Jolanta Svirnelytė iš LNK žinių: Pone V.USpaskichai, tai vis dėlto jūs teigiate, kad bus neramumų, ar tik sakote, kad anksčiau esate kalbėjęs apie tuos neramumus?

V.USPASKICHAS: Aš tiesiog bandau prognozuoti veiksmus - kas gali atsitikti.

Žurnalistė Jolanta Svirnelytė iš LNK žinių: Tai kas gali atsitikti?

V.USPASKICHAS: Gali šis tas ir atsitikti, jei žmogus neturės ko valgyti ir pradės ieškoti kąsnio...

VTOMKUS: Gali daug kas atsitikti. Juk, tarkim, jeigu profsąjungų lyderius dabar pasodins už nieką, tai gali profsąjungų nariai išeiti į gatves ir taip gelbėti savo vadovus. Aš tokių galimybių galiu išvardyti daug, tačiau yra dar vienas svarbus klausimas - ar kas nors iš čia esančiųjų įsivaizduoja mūsų valstybės raidą per artimiausius dešimt metų? Ar apie tai kas nors iš mūsų vadovų kalba? Kad reikia skolinis ir susiveržti diržus, mes girdime. Bet ar kas nors ką nors pozityviau sako?

Mūsų naujasis dienraščio "Respublika" apžvalgininkas A.Butkevičius matė tokius pačius procesus Kirgizijoje, Ukrainoje, Rusijoje... Ne tik matė, bet ir pats dalyvavo. Patikėkite manimi, mes to tikrai nenorime, bet ne tik dėl duonos kąsnio žmonės eina į karą.

Žurnalistas Tomas Čyvas iš "Balsas.lt": Kokia pono R.Pakso atstovo pozicija pilietinio karo klausimu?

J.IMBRASAS: Mes nekalbėjome apie tai, kada čia bus paskelbta pilietinio karo pradžia arba nustatyta data, bet mes esame pasirošę kalbėti apie tuos dalykus, kurie palengvintų situaciją. Pritauri didžiąjai daugumai čia kalbėjusiųjų, kad situacija šią dieną Lietuvoje, - na, negražinkime, nes jūs patys matote, - baisi. Situacija bręsta.

Tad aš galiu tik džiaugtis, kad šitas ŽALGIRIO NACIONALINIO PASIPRIEŠINIMO JUDEJIMAS, piliečių demokratinis frontas, jaunimas buriasi ir aktyviai veikia. Tai suteikia viltį, kad visuomenė aktyvėja. Nes kol valdžia nejaus, kad tau ta alsuoja, tol bus taip, kaip buvo.

Šiandien galėtume ant visos šios sienos surašyti visus valdžios sprendimus ir darbus, kurių bus laukėme. Manėme, kad jie ten protingi, profesoriai jiems pataria... Bet, kaip matyti po kiek laiko, ne konkrečių sprendimų, bet nesąmonių visą sieną galėtume prirašyti. Negana to, nesąmonių pridaryta ir jos vis daromos.

Ar žmonės vers valdžią? Nei mes jos versime, nei ką. Jiems tereikia atmerkti akis. Ir žiniasklaida turi labai didelę galimybę tai padaryti.

VTOMKUS: Aš dar norėčiau priminti, kad čia yra ŽALGIRIO NACIONALINIO PASIPRIEŠINIMO JUDEJIMO iniciatoriai ir jų kviesti svečiai, kurių gal ir nederėtų klausyti, ar jie vers valdžią. Mano nuomone, jėgą paklusti galima priversti tik jėga.

Sakau tai turėdamas galvoje tai, kas buvo pasulyje anksčiau - pusiausvyra tarp Rytų ir Vakarų, kuri garantavo taiką. Netgi tie, kurie atominis ginklus išrado, parodė - tik pusiausvyra tarp branduolinių valstybių gali garantuoti taiką Žemėje. Jeigu bus viena jėga, tarkim, globalizmas, tai išsigimimas garantuotas.

O šiuo atveju pusiausvyros nėra. Ir ypač to nėra Lietuvoje - tauta suskaldyta, visi po vieną žiūrime į savo nelaimės ir nežinomę, ką daryti... Netgi mūsų Žurnalistų sąjunga niekam tikusi - sėdi kažkokie apsišaukėliai ir flirtuoja su valdžia, o jūs interesų apginti net nebando.

Kai baigsis ši spaudos konferencija, aš visus kviečiu aplankyti būsimą ŽALGIRIO NACIONALINIO PASIPRIEŠINIMO JUDEJIMO štabą. Jis atviras visiems ir yra labai panašus į Sąjūdžio būstinę, kurioje sėdėjo Čepaitis... Skirtu-

mas tik toks, kad ten geriausiame kabinetet su balkonu sėdėjo Čepaitis ir nieko neįleido. O čia galėsite ateiti visi bendrauti.

Beje, pristatau jums naują judėjimo sekretorių Gediminą Jakavonį. Jei tik turėsite kokių klausimų apie judėjimą, nebijokite jo klausyti. Juk žmonės daug ko nežino, mes tikrai kuriame ir sakome, kad su mumis irgi galima tartis, kad norime, jog mus irgi laikytų normaliais žmonėmis ir suprastų, kad žurnalistas ne šiaip rašo dėl honoraro, o dėl to, kad nori padaryti pasaulį geresnį.

R.PAULASKAS: Savo manifeste mes pasakėme, kaip MŪSŲ valstybė po truputį tapo JŲ valstybe. Kitaip sakant, mūsų valstybė, kurią mes kūrėme 1990-aisiais ir dar anksčiau, staiga pavirto grupelės žmonių valstybe, kuri visiškai netarnauja mūsų interesams.

O kas tie jie? Tai galų gale tie, kurie atsiunčia mums iš užsienio savo atstovus parinkti tam tikrų savo žmonių ir per juos metų metus sprendžia savo reikalus. Ir, kaip sakė ponas J.Imbrasas, matome rezultata - yra gi vienos klaidos. Jeigu pažiūrėsime į 19 metų mūsų nepriklausomybės, tai jos istorijoje tik vienos klaidos ir daugiau nieko. Aš galiu jums jas vardyti, bet jūs patys jas puikiai žinote.

Taigi kas atsitinka toliau? Toliau vyksta vis nauji rinkimai, tačiau juose visuomenė yra priversta vėl rinkti tuos pačius. Viskas taip suorganizuota, kad visuomenei visą laiką tik atrodo, jog rinkimai vyksta, o išties jie visada pasirenka iš tų pačių.

VTOMKUS: Taigi yra kantrybės riba, ir mes negalime žiūrėti, kaip kažkas stato Guggenheimo muziejus už pusę milijardo...

Žurnalistas Mindaugas Nastaravičius iš Lietuvos radijo: Visa tai žinoma, bet ką darysite, pone VTomkau?

VTOMKUS: Žinote, aš ir jūs noriu paklausti - ką jūs darysite, kai už pusę milijardo pastatys tą muziejų? Kas jūsų vaikams liks? Valstybės skolas gražinti? Kaip jūs paaiškinsite, ką asmeniškai padarė, kad viso to nebūtų.

Žurnalistas Mindaugas Nastaravičius iš Lietuvos radijo: O jūs žadate kovoti su tuo? Konkretizuokite...

VTOMKUS: Aš jau kovojau ir konsoliduoju pasimetusių visuomenę. Organizuoju jėgą prieš jėgą.

A.BUTKEVIČIUS: Žinoma, kovosime ir, žinoma, lauzysime situaciją. Kaip mes tai darysime? Atsakymas - visomis įmanomomis priemonėmis.

R.PAULASKAS: Mielai žurnalistai, kvieskite į savo laidas žmones, kurie gali kalbėti apie visai kitus dalykus, išsakyti visai kitą nuomonę. Juk dažniausiai irgi kviečiate tuos pačius arba darote nevykusius šou, kurie niekam nereikalingi.

A.BUTKEVIČIUS: Aš manau, kad kiekvienas turi daryti tai, ką moka. Aš organizuoju žmones ir mokysiu pilietinio pasipriešinimo akcijų. Manau, kad tai yra vienintelis būdas šią dieną išvengti konfrontacijos, kuri pasibaigtų krauju iš nosies. Valdžia turi būti kontroliuojama, žmonės turi mokėti tą daryti, žmonės turi puikiai suprasti, kad valdžia valdo tol, kol jie patys sutinka deleguoti savo teises valdžiai.

ŽALGIRIS

Nr. 4

SU ŽALGIRIU – UŽ LIETUVĄ!

Specialus dienraščio "Respublika" priedas

TYLA PRIEŠ AUDRĄ

MANIFESTAS

1990 metų kovo 11 dieną,
atkurdami Nepriklausomybę, tikėjome, kad turėsime
VALSTYBĘ! SAVO VALSTYBĘ! TAUTOS NAMUS!

Tikėjome, kad žmonių išrinkta valdžia atstovaus tautos interesams.

Nematėme, o gal tiesiog nenorėjome suprasti, kad suverenias tautos galias atidavėme skirtingų partijų vardais besivadinančiam ir vien tik sau bei pasauliniam kapitalui tarnaujančiam klanui.
MŪSŲ Valstybė pavirto JŲ valstybe.

- MŪSŲ** Valstybė Europos Sąjungoje - Europos tautų sąjungos narė, **JŲ** valstybė baigia išnykti unitarinės Europos katilė.
- MŪSŲ** Valstybė būtų sau radusi garbingą vietą tarp pasaulio šalių, **JŲ** valstybė atlieka patarnautojo vaidmenį.
- MŪSŲ** Valstybėje būtų nesukubama balsuoti už Europos Sąjungos Konstituciją ar Lisabonos sutartį, - ji būtų atiduota visuotiniam referendumui. **JŲ** valstybėje balsuojama už bet ką, kad tik kuo skubiau įsisteigtų šeimnininkams.
- MŪSŲ** Valstybėje kariai saugotų mūsų Tėvynę, **JŲ** valstybėje vykdomas Vašingtono užsakymas.
- MŪSŲ** Valstybėje viešojoje erdvėje vyrautų lietuvių kalba, **JŲ** valstybėje, labiau nei tarybiniais metais rusų, dominuoja anglų kalba.
- MŪSŲ** Valstybės ūkinis pamatas ir vyraujanti jėga būtų vidurinioji klasė, **JŲ** valstybėje viskas atiduodama monopolistiniams klanams.
- MŪSŲ** Valstybėje brangus būtų kiekvienas pilietis, **JŲ** valstybėje - piliečiai yra pigi darbo jėga, kuri galiausiai priversta emigruoti.
- MŪSŲ** Valstybė neišvaizduojama be nacionalinės bankininkystės, **JŲ** valstybėje neišvaizduojama su nacionaline bankininkyste.
- MŪSŲ** Valstybė būtų išsaugojusi laivyną ir jūrinės valstybės statusą, **JŲ** valstybėje laivai buvo paversti metalo laužu, išparduoti.
- MŪSŲ** Valstybės teismai žmonės pasitikėtų, nes jie gintų žmogaus interesus, **JŲ** valstybėje teismai gina klanų interesus.
- MŪSŲ** Valstybėje visuomeninė žiniasklaida (LTV ir LR) būtų atvira visoms nuomonėms, **JŲ** valstybėje ši žiniasklaida aptarnauja klanų, nukreiptų prieš Lietuvą, interesus.
- MŪSŲ** Valstybėje užsėtas būtų kiekvienas laukas, **JŲ** valstybės laukuose kerį krūmai ir piktžolės.
- MŪSŲ** Valstybė dabar Ignalinos atominės elektrinės neuždarytų, **JŲ** valstybė lengvai atsikaso šio gyvybiško Lietuvos objekto, ir tas žingsnis netrukus pakels elektros kainą kelis kartus.
- MŪSŲ** Valstybėje krizės metu šilumos, energetikos ir degalų kainas būtų siekiama mažinti, **JŲ** valstybėje jos didinamos, nepaisant, kad pasaulinės rinkos kainos dujoms ir naftai krinta.
- MŪSŲ** Valstybė darbas, o ne žodžiais remtų smulkųjį verslą, **JŲ** valstybė remia žodžiais, o darbas formuoja monopolistinę ekonomiką.
- MŪSŲ** Valstybėje mokesčių politika nebūtų vargingiausių visuomenės sluoksnių skurdinimo priemonė, **JŲ** valstybėje mokesčių politika tarnauja oligarchinei sistemai.

Atėjo laikas susigrąžinti SAVO VALSTYBĘ.

Būti savo TAUTOS NAMŲ Šeimnininkais!

BŪTI SAVO VALSTYBĖS ŠEIMININKAIS!

► Salvadoras Dali. "Pilietinio karo nuojauta"

